

Sanje

2. januar 1841 (sanje od 29. decembra 1840)

O, Gospod! Naj bo pripoved natančna in plodna, bodi v pomoč meni, ubogemu slabotnemu služabniku; kajti tudi sanje so pogosto le prazna pena, toda take sanje so lahko vedno tvoje lastno priznanje milosti, zato naj se ne izgubijo, ampak naj nam bodo v pomoč pri slabotnem premišljevanju naše notranjosti in potem služijo našemu srcu, da bomo z rastočo ljubeznijo vedno bolj poveličevali Tvoje najsvetejše ime. Zato mi, o Gospod, pomagaj in me ne prikrajšaj za svojo najsvetejšo živo besedo. Ničesar ni tako v višino kot v globino, kar ne bi bilo tam po tvoji volji. Tako zagotovo tudi te sanje in tako naj se vedno uresničuje tvoja najsvetejša volja. Amen.

1 Zdaj pa tako povej in zapiši, kakor ti bom dal.

2 Glej, zato ti bom povedal tvojo nočno vizijo, da se ti ne bo treba prikazovati kot pripovedovalec v prvi osebi in se poveličevati po Meni, ampak da bom Jaz poveličan po tebi. Zato dobro razumi, ko rečem: Jaz po tebi, ne pa ti po Meni, kajti nihče ne bo poveličan po Meni, preden ne bom Jaz poveličan po Njem. Kajti kdor Me bo priznal pred svetom, šele tedaj ga bom Jaz priznal pred svojim Očetom, ker bo tedaj videl Mojo neskončno moč in slavo in bo tedaj sam poveličan v tej Moji slavi.

3 Zdaj pa napiši svoje sanje. - Glej, to so bile tvoje sanje:

4 Šel si z dvema, ki sta ti bila dobro znana, in s tremi, ki ti niso bili znani, ter z Ans. H. iz severozahodno ležečega rova nekoliko poševno navzgor proti jugovzhodu, in sicer na večerni strani stožčaste strehe majhne gore, katere vrh je bil precej gosto poraščen z mladimi iglavci in je bil obdan s prosto, nekoliko pusto zaraščeno travniško zemljo z neurejeno in že močno poškodovano podeželsko ograjo iz koničastih palic. In to se je zgodilo, kot primer, okoli sedme ure zvečer, v času zgodnje jeseni.

5 Ko ste s svojo znano in neznano družčino hodili po robu gozda, ste s svojimi tovariši kmalu prispeli do točke na jugu, kjer je bila dokaj ozka in zelo slabo obiskana dvojna pot nenadoma zasuta z vsemi vrstami palic, dreves in desk, tako da se je tebi in za zgled vsem tvojim tovarišem zdela povsem nemogoča.

6 Tvoja prva dva znana tovariša sta te začela nekoliko nesramno napadati z besedami, rekoč: „No, ti polprerok, ti krotilec oblakov in mavrice ter dobro podkovani izumitelj letečih strojev, zakaj zdaj gledaš to barikado tako začudeno kot mlada krava v nova vrata! Kaj hočeš zdaj storiti? Prav, zdaj se uresniči pregovor, ki se glasi: Tam zdaj stojijo na gori - pod vodstvom preroškega osla!

7 Na to precej močno omalovaževanje ste si dovolili naslednjo majhno pripombo in spregovorili: Prijatelji, prav ste govorili, naj vedno ostane to, kar ste se imenovali. Kar pa zadeva preroškega osla, glejte, že zdaj vas moram prositi za odpuščanje in si ne upam sprejeti tako velike časti; saj gotovo poznate preroka, za katerega je prerokoval osel, in osla, ki je nosil Gospoda na cvetno nedeljo - glejte, zato ne morem

sprejeti takšne nagrade. Če bi bil pred Bogom vreden biti tak osel, o prijatelji, od prevelikega veselja bi poskočil s svojim odličnim jezdecem in s svojimi dobro hranjenimi kopiti bi vam najbrž z volovskih glav obdelal neukrotljive rogove! In vaš tovariš H. je govoril na ta vaš odgovor: (Fiat, et pereat cornu bovis, et laus gloriaque maxima Domini nostri Jesu Christi orbem cunctum inhumat! (1))(Prevod: Tako je treba ravnati, naj se pogubi čreda volov, največja slava in čast našega Gospoda Jezusa Kristusa pa naj objame Zemljo in vse nebeško kraljestvo!). No, temu bi rekel, da z enim samim zamahom zabijate žebelj v desko s ponižnostjo; toda od kod ste to tako hitro vzeli?

8 In ko je tvoj tovariš H. tako govoril, so se oglasili trije tujci in soglasno rekli: Ali ne veste več, da vam je bil dan dar svobodnega letenja? Zdaj pa je čas, da osramotimo zlobneže; kajti glej, kako se iz globine poženejo besni biki, ki potem, združeni s tema dvema tovarišema, hočejo s konicami rogov praskati v tvoje drobovje. Zato zgrabi svojega tovariša H. in se hitro dvigni od tu!

9 In ko si to nedvoumno slišal, si takoj zgrabil H. in se skupaj z njim dvignil. Toda dva vola z razjarjenimi biki sta zaman rjovela za teboj, saj si bil zaščiten v višavah. In eden od volov je prezirljivo rjovel na vas, rekoč: „Glej, glej, med novimi preroki so tudi zvite ptice; ko spoznajo, da njihovi kljunčki ne vzdržijo trdnosti naših rogov, potem odletijo navzgor in stran iz čiste preroške moči! Škoda, da ne razumemo jezika perutnine, kakšne čudovite stvari bi nam ti ubogi koruzni kljunarji, črvoljubci in mrhovinarji prerokovali!

10 Le pogledj sokola v zraku, kako nas ponosno gleda od zgoraj, kot da bi hotel izbrskati oči enega ali drugega od nas! Toda le spusti se, ptica preroška, zagotovo bomo obdelali tvojo modrost! Oh, temu pravimo preroška moč, ko se tak človek ob pogledu na močne in pogumne bike kot zajec z božansko močjo spravi s poti - hahaha, to je poslanec moči od Gospoda, ki namesto da bi obvladal te barikade, odleti le kot ptica! Oh, dragi, oh, dragi!

11 In ko ste nekaj časa poslušali takšne zvite žalitve, ste pomislili Name in Me prosili, naj vam pošljem strele z neba, da boste potem lahko s tem smrtonosnim ognjem uničili hudobneže. In glejte, kakšen glas ste slišali od zgoraj? Ali ni bilo tako: „Zakaj kličete ogenj? Ogenj, ki bi uničil te hudobneže, glej, ta ogenj bi zajel tudi tebe in te pogoltnil s hudobnimi; kajti nobeno bitje ne more obstati v ognju Božje jeze. Če pa hočeš biti mogočen in močan v Moji milosti, potem moraš blagoslavljeni samo tam, kjer je proti tebi prekletstvo. Če pa imaš mogočna krila za letenje, zakaj potem ogenj, v katerem hoče tvoj par kril postati neprimeren za letenje? Zato blagoslavljalj in leti!“ In glej, ko si nedvoumno slišal takšne stvari, si šele takrat od tam odletel proti jutru.

12 In vaš tovariš H. vas je med hitrim letom nenehno spraševal, kam letite. Vendar mu dolgo časa niste odgovorili. Ko vas je končno vprašal, zakaj mu niste odgovorili, ste dejali: Kako naj ti odgovorim na tako vprašanje? Najprej vprašaj svoje srce, kakšen veter piha v njem in kam hočeš iti, in tam bova kakor hitro bo mogoče, saj je tvoja ljubezen privezana na še vedno precej močno vrv, ki je v morju posvetnih skrbi pritrjena na sidro še vedno precej raznovrstnih upov sveta.

13 On pa je odgovoril: Poslušaj! Kako naj zapustim svojo ženo in otroke? Ali naj me ne skrbim zanje zdaj, ko ne vem, kako jim gre? Ta skrb je res moja največja dolžnost in mi jo je naložil sam Bog. Kdo mi bo potem lahko očital, če bom opravljal svoje očetovske dolžnosti? Zato vedite, da si želim, da bi mi bili ti blizu! Če si mi pravi prijatelj, me hitro pripelji tja, saj me moja žena, moja Paulina in vsi moji dragi otroci zagotovo pričakujejo z veliko skrbjo in hrepenenjem!

14 Potem ste rekli: Kaj bi ti koristilo, če bi ti v odgovor na tvoja ponavljajoča se vprašanja tudi jaz zvesto nakazal načrt svoje poti, ostro začrtane od zgoraj, do velikega kraja vse človeške usode, vendar bi mi potem zaradi svoje na novo prebujene ljubezni in skrbi zate postal pretežak, tako da te ne bi mogel več obdržati na višini, zaradi česar bi bil potem prisiljen bodisi pustiti tebi, da padeš, bodisi da padeš sam. Toda zato, ker si se zdaj spoznal v svoji glavni ljubezni, si zdaj tudi lažji, in moj polet te bo takoj odnesel na kraj, kamor kaže magnetna igla tvojega srca!

15 Glej, prijatelj, ljubezen do Boga v tebi je še vedno ljubezen skozi tvoje ljubljenje. To je le hvaležen občutek, na katerega pa se še vedno oprijemajo tudi mnoge skrbi, saj takšna ljubezen najprej priteče iz tvojega srca v srce tvojih najdražjih in od tam šele hvaležno v Božje srce. Glejte, tam je ljubezen nato obremenjena z najrazličnejšimi skrbmi in stvarmi in zadevami, nato pa se tako rekoč obrne na glavo; kajti tam postane tvoja ljubezen pozitivno usmerjena v in do in skozi svoje, ter tako nujno hvaležno hrani nasprotni pol vaše ljubezni v Bogu. Toda pogledjmo zelo pazljivo ali je ta ljubezen tudi povsem v skladu z božjim redom?

16 Zdaj me seveda v svojem srcu sprašuješ: Da, kako naj bo torej prava ljubezen? Glej, na to ti odgovarjam: Prava, svobodna, brezskrbna ljubezen je prav nasprotna takšni ljubezni, ker najprej preide iz človekovega srca v Boga, saj jo očisti blagi ogenj milosti, od tam pa se v jasni zavesti in polna najvišjega zaupanja najprej sama, brezskrbna in svobodna vrne na svet in k ženi ter vsem otrokom.

17 Ker je v takšni ljubezni vse v rokah Boga, je tako ljubeči človek, združen z Bogom, pozitivni pol, vse v naravnem svetu pa negativni. Toda veš, da je negativni pol nujen, le pozitivni pol pa je svoboden. Če pa želi nekdo pozitivni pol okrepiti z negativnim, glejte, kakšna moč bo iz tega nastala? To bo tako, kot če bi nekdo želel sešteti plus 2

in minus 2, pri čemer se na koncu ne bo pokazalo nič. Še bolj nadležno pa je, kadar se mora zaradi take sprevržene ljubezni neskončna Božja moč pokazati negativno, da jo nasiti nesrečni plus; kajti šele tedaj izide razmerje, ki je veliko bolj hvalevredno kot vsota, če bi kdo hotel sešteti plus 1 in minus neskončno, kjer bi bila tedaj vsota: 1, manj kot neskončno krat nič. Če pa je pozitiven pol neskončno močan v Bogu in po Bogu, glej, tam je tako, kot če bi pozitiven pol okrepili z močjo, ki je z njim povezana. Tako mu ni treba skrbeti za negativni pol, temveč se ta v tistem trenutku v nespremenljivih razmerah hrani brez skrbi - odvisno od hranjenja pozitivnega pola.

18 Glej, to sem ti moral najprej pokazati, moj prijateljski tovariš, da boš v tem lažji in te bom s svojim parom kril lažje pripeljal nazaj v tvojo hišo k tvojim.“

19 Zdaj pa glej, ko si končal s takšnim govorjenjem, šele potem si spet poletel naprej proti jugovzhodu, namreč navzdol do vznožja gore, ki je bila soseda prejšnje gore in na katere jugozahodnem pobočju je bila takrat hiša tvojega tovariša H. Ko si prispel tja, si hotel takoj poleteti naprej. Toda vaš tovariš H. vas je tako dolgo prosil, pa tudi njegova žena in nekaj njegovih otrok, da bi ostali pri njih, in tako ste se z njimi vrnili v hišo.

20 Ko pa ste zdaj že povsem vstopili v sobe, je nekdo takoj prišel na obisk k H. ženi. Ona pa je z obiskovalcem za kratek čas takoj zapustila prej omenjeni predprostor. Tovariš H. pa se je v sosednji sobi ulegel k počitku in vas prosil, da se medtem z njegovimi otroki dobrohotno pogovorite. Ko ste to slišali, ste se takoj usedli za mizo, kot da bi si tudi sami želeli malo odpočiti.

21 Vaš mir in tišina nista trajala predolgo, saj je prišla hčerka Wilhelmine, se usedla poleg vas za mizo in se z vami radovedno poskušala pogovarjati. Toda vi ste se naredili gluhe in neme in zdelo se je, da dekletu ne posvečate nobene pozornosti, zato te je nato v nekoliko nadležnem tonu - kar je tudi zanjo ob takih priložnostih precej značilno - nekoliko ostro vprašala: Toda samo enkrat mi povej, kaj sem naredila tako slabega, mi ne bi naklonil niti pogled niti odgovor! Ker ne morem ugotoviti, kako je lahko sicer tako pobožen ali vsaj takšen, ki bi rad veljal za pobožnega človeka, tako nadležno vzvišen ! - To, da se zdaj učim plesati, je nekaj takega, saj veš, da moramo to storiti samo kot uslugo naši teti, tako rekoč, ne da bi bila naša srca in življenja tako navezana na to, kot si misliš. - In če si zaradi tega celo tako jezen name, res ne vem, kaj naj si mislim o tebi! Pred tem si mi vedno zagotavljal, da ti bom draga. Zdaj pa me sploh ne pogledaš več, kot da sem zaradi te usluge moji teto postala bog ve kako slaba. Dobro vem, kaj je vzrok, in to ti povem naravnost v obraz: To ni nič drugega kot nadležno ljubosumje, s katerim me tiho hočeš obtožiti nezvestobe in se mi tako maščevati, kot da sem že, bog ve kako zelo,

zaljubljena vate, na kar do zdaj nisem pomislila niti v sanjah. Uf, sram naj te bo!

22 Ker te je zadnji stavek nekoliko razjezil, si vstal in hotel oditi. Toda ko je to opazila precej predrzna govornica, te je prijela za roko in te s prošnjo in jokom ni pustila oditi, rekoč: Prosim te za božjo voljo, odpusti mi, če sem ti rekla kaj krivičnega, in oprosti mi mojo preneagljeno porednost! Že zdaj vidim, da sem se motila. Ostani tukaj! Kaj bi rekla oče in mati, če bi me zdaj zapustil in odšel!

23 In odprl si usta, končno začel govoriti in najprej jezno rekel: 'No, to je kar lep pogovor za dobro uslugo, ki sem jo po Gospodovi milosti naredil svojemu prijatelju. Ali si nežna hčerkica privošči sladko svobodo, da me obleče v kurirski škorenj in naredi, da sem videti tako nenavadno sijoča, da se zdi, da so namigovanja volov na gori nič drugega kot ljubke majhne burleske! Ne, to sploh ni slabo, za tak nežen pogovor bi si želel kmalu spet zaprositi! Takole mi na najbolj nedolžen način na svetu v obraz razmaže najlepše grdobije na svetu, kot bi jo natisnila in bi bila za to dejanje plačana!

24 In da bi bila celotna zgodba okronana, vam na koncu takšnega pogovora tako rekoč pljune v obraz. Najbolj poslušna služabnica, morda me ima vendarle zelo rada! Dragi moj W., s takšnimi zabavnimi redkostmi in prek njih bo imela zaljubljenost z moje ostro uglajene strani svoje dobro utečene poti in ne bo mi preostalo drugega, kot da te v prihodnje čim bolj vljudno prosim, da mi prijazno prihraniš takšne skrajno insinucijske pogovorne zabave. Toda za zdaj se poslovite. Amen.

25 Glej, potem si hotel ponovno iti. Toda zgodilo se je tako kot prej, da si spet ostal, se zelo počasi spet usedel za mizo in začela W. v opravičilo namenjati naslednje besede: „Wilhelmine! Zdaj pa bodite tiho in me poslušajte, kajti če v sebi gojite proti meni domneve, oblikovane tako, da moram iz njih očitno razbrati, da ste se v svojem srcu povsem temeljito zmotili, ni zdaj z moje strani nič drugega kot bratska dolžnost, da vas v vaši velikanski zmoti zvesto popravim. Poglejte me naravnost v obraz, da, pogledajte me v moje odprto, zdravo oko in se nato vprašajte, ali sem za ušesi debel kot pest! Ali mislite, da vas gledam s prezirom, ker iz čiste ljubezni do Gospoda trenutno počnete nekaj, kar vsaj za zdaj nikakor ni v skladu z mojimi načeli? O, pogledajte v moje odprto oko, ali je res nekaj tako prezirljivega, kar gleda iz njega? Če bi imeli moje oči, bi se gotovo počutili precej čudno, če bi videli svoje brate in sestre, kako z zavezanimi očmi veselo hodijo čez neizračunljiva brezna in prepade, iz katerih nesrečni slepec, ki je tam padel, zelo težko še pomisli na odrešitev!

26 Kako bi se počutili, če bi videli nekoga, ki je vzel skodelico strupa in jo popil do zadnje kapljice smrti, še posebej, če bi v žilah pivca že opazili sledi smrtonosnega učinka! Kaj pa mislite, kakšni bi bil učinek na vaš um? Ali če bi s temi mojimi očmi

videli nekoga, ki bi se brez skrbi poganjal po ledu zamrznjenega potoka, medtem ko bi poplave pod ledom začele naraščati in bi se ledena ploskev tu in tam začela lomiti, ta človek pa zaradi svoje gluhosti in slepote ne bi slišal niti vašega glasu niti prasketanja ledu, da, in če bi tudi od daleč opazili, da se nad ledeno goro že valijo visoke plime! Vprašajte se, kako bi se počutili in kaj bi radi storili, da bi rešili veselega gluhonemega in slepega. Ali si ne bi najbolj goreče želeli in molili, da bi se ta človek le približal obali, da bi ga lahko zagrabili in potegnili stran od takšne nevarnosti, ki z vsako minuto in sekundo postaja vse bolj grozeča in neizbežna!

27 Toda kaj so vsi ti plehki primeri v vsej svoji grozi proti najmanjši misli, ki mi šepeta: Glej, v tem trenutku sta tvoj brat ali sestra stopila na pot, ki vodi stran od Boga in vodi v svet smrti, da, večne smrti! Seveda ste rekli, da vaše srce in življenje nanj nista tako navezana, kot bi si morda mislil. Vendar vas sprašujem: Zakaj torej Gospod ni samo ukazal apostolom, naj bežijo pred svetom in njegovimi potmi, ampak jim je tudi rekel: „Če vstopite v mesto in vas ne sprejmejo, ne ostanite tam, ampak se takoj, ko vstopite, vrnite, vzemite s seboj svoj mir in otresite prah s svojih nog pred vrati“ ([Mt 10,14](#)).

28 Toda če je Gospod apostolom ukazal, naj otresejo povsem nedolžen prah, ki se jim je prilepil na noge, ko so v njegovem imenu kot njegovi glasniki, polni Svetega Duha, vstopili v tako mesto, kaj mislite, draga W., - Ali nas narava sama ne uči, da je porcija strupa, pa naj bo še tako majhna, dovolj, da človeku vzame življenje, medtem ko nam v vsej naravi ni znano zdravilo, ki bi imelo prav tako veliko zdravilno moč, da bi bolnega človeka naredilo tako hitro zdravega, kot gran (2) strupa ubije zdravega človeka? In o sredstvu, ki bi mrtvega naredilo spet živega, vsa narava molči, medtem ko ima nešteto smrtonosnih sredstev.

29 In vidite, kakor nas Gospod uči že skozi naravo, tako je nekoč učil apostole in še vedno uči svoje ljubimce, govoreč na glas v Duhu, nam nenehno kliče iste svete besede: „Jaz sam sem pot in življenje, hodite po Moji poti! Nihče ne more priti do Očeta razen preko Mene, kajti samo Jaz sem prava pot in vrata v Očetovo srce - in sem srce ali večna ljubezen Očeta samega.“

30 Vidite, iz tega pa nadnaravno jasno izhaja, da je torej za večno življenje samo ena pot in samo eno sredstvo, kajti Gospod, ki je edini Pot in sredstvo življenja, je samo en Gospod, samo en Oče, en Kristus in en in isti Sveti Duh vse moči in moči in Ljubezni in vsega življenja - medtem ko obstajajo neštete in neskončne množice satanov in hudičev kot gospodarjev prekletstva ali večne smrti, ki imajo vsak svoje zvite poti, ki vodijo v smrt.

31 Če pa to večno neizpodbitno resnico zdaj tako pravilno upoštevamo, potem gotovo

ne bo težko razumeti, zakaj je najbolj ljubeči Gospod življenja svaril apostole pred prahom in zakaj se mora vsak človek, ki naj bi bil kristjan, neskončno bolj varovati pred tem prahom, ki je v satanovi jahalni šoli tako neverjetno smrtonosno odtisnjen iz posušenega blata vsega prešuštvovanja in nečistovanja in v tako neverjetni neskončni količini z najbolj prezirljivimi nogami vse hinavščine, vse prevare in vsega predstavljivega zapeljevanja!

32 O, zdaj vidite, drago dekla, kdor z notranjim vidom duha vidi skozi te pogoje, mu ni treba biti zaljubljen, da bi tiho in pogosto žalostno gledal smrtonosni prah na nogah svojih bratov in sester s sklonjeno glavo, da bi prezrl marsikatero vprašanje sestre, ki je na skrivaj že precej zaprašena! Toda to, kar ste mi nekoliko ostro očitali, da sem znosno zaljubljen, bi bilo zame verjetno zelo slabo, če bi vam zato izrekel opravičujoče ugovore ali ovrgel stvari, ko sem zaradi njihove zlobne hudobije sovražnik drugim in bi jih moral prenašati v sebi v lastno pogubo, saj bi potem zaradi svoje slepe neumnosti kmalu vse izgubil.

33 Toda med ljubeznijo in podlim dejanjem zaljubljenosti je nebeško visoka razlika: prvo nam zapoveduje Bog, drugo pa nam je pod imenom nečistovanje najstrožje prepovedano. Zdaj vidite, če bi bil tak, kako bi se moral pred očmi velikega Gospoda predstaviti kot poklicani služabnik?

34 Zdaj spet vidite, kako velik udarec ste ni v zadali proti in sem s tem razjezil!

35 Ker pa sem vam velikokrat zagotovil svojo ljubezen, kakor tudi vsakemu drugemu vrednemu bratu in vsaki spoštovani sestri, ki so mi zaradi svoje notranje narave bližje kot mnoge druge človeške ličinke, ki pozabljajo na Boga in vse moralno, nisem zaenkrat storil nič drugega kot to, kar sem dolžan storiti kot kristjan, predvsem mladoletnemu človeštvu, katerega notranje oči še zdaleč niso odprte, da bi želeli pogledati v srce svojega brata ali sestre, da bi videli, ali je res tam krščanska ljubezen na delu.

36 In drugič, skušal sem vas pritegniti nekoliko višje k svojemu srcu, ker sem videl, da je vaša dovezetnost za posvetne malenkosti veliko večja od dovezetnosti za duhovno vzvišenost. Videl sem namreč in še vedno vidim Božji spomenik, ki je v tvojem srcu natančno zapisan z njegovo najsvetejšo voljo.

37 Vidite, a če bi kdo postavil kak posvetni spomenik in vanj položil kamen, bi bilo na njem od njega, ki mu je spomenik posvečen, veliko lepih in hvalevrednih stvari, sčasoma pa bi ta kamen zaradi kakšnega manjšega potresa padel s spomenika, tako da bi ta sicer nepoškodovan stal na tleh z napisom navzven. Če pa prijatelj kamna ne bi postavil dovolj visoko na obstoječi spomenik, recite sami, kaj bi lahko imel tam z lepimi, gladkimi, opisanimi kamni naenkrat za žalostno razlago, če bi

ga zlonamerni, škodoželjni in uničenju naklonjeni svet videl ležati na tleh? Ali ne bodo takoj stekli k njemu in začeli nanj pisati vse mogoče sramotne stvari, tako da kmalu od veličastnega napisa ne bo videti ničesar več in bo tako ta dostojanstvena tabla življenja in znamenje plemenitih dejanj nazadnje podobna vsakemu surovemu, nesmiselnemu kamnu in bo na koncu celo razbita in popolnoma uničena in izničena.

38 Vidiš, pogosto sem videl tvoj božanski spomenik brez tega čudovitega kamna, ki je ležal na umazanih tleh svetnih kalčkov strasti. Da pa bi ta kamen ponovno združil s spomenikom tvojega srca in se z njim zedinil, sem storil to, kar sem storil kot pravi prijatelj po posebni milosti od zgoraj, vendar ne zato, da bi ti zaradi tega klical sramoto na moj obraz!

39 In kar in kakršen sem bil prej, takšen bom za vedno. Vendar pa bodite pozorni na prah, ki se ga zavedate, in na to, da se zadevna tablica ne poškoduje. Kajti tudi če ste božji otroci, se morate še toliko bolj spomniti, da ste zdaj v strupenem svetu, ki ga obdaja le smrtonosni, zadušljivi zrak – vse do majhnega mesta, kjer Jakobov vodnjak prelamlja življenjski zrak okoli sebe. Amen.

40 In glej, ko si končal ta govor, ki sem ti ga dal v sanjah, je v sobo prišla hčerka Julija, ki sta jo zasledovala dva fanta, ko je Paul proti vratom postavil majhnega črnega psa, tako da je ta skoraj ugriznil J. v nogo, tako da si vstal in zbudil še spečega tovariša H., ki je nato takoj pristopil in z dvema prstoma prijel fanta P. za lase ter ga za kaznoval malo stresel. Toda lasje, ki jih je prijel, so ostali v njegovi roki. Ko pa jih je pogledal, so bili zelo podobni oslovski dlaki, ob čemer se je H. začel smejati in rekel: Temu jaz rečem potegniti neumnost iz glave neukrotljivega učenca! Ah, te lase moram obdržati. Kmalu zatem so vsi prišli zraven, ti pa si se prebudil.

41 Glej, tvoje sanje so ti zvesto opisane kot brezplačen dar, da bi obogatile Mojo milost v tebi in v vseh tistih, ki jo bodo v svojih srcih plodno dvignili visoko kot omenjeni kamen, da bodo po njej potem še lažje prepoznali sebe in svet v sebi, kar je prav zdaj toliko bolj potrebno, ker je Moj sedmi in zadnji prihod tik pred vrati. Samo pogledajte na figovec in videli boste, da je tako! [Mt 24,32](#); [Lk 21,29](#)

42 Kdor torej še vedno ljubi svet in Mene poleg njega, resnično, resnično, ne bo vzel od dveh na polju, v mlinu in v postelji. [Mt 24,40](#)

43 Zato varujte svoje noge pred prahom sveta, da se vrata Mojega kraljestva pred vami ne bi kmalu za vedno zaprla. Kajti če ste že občutljivi na sveže oprana tla svojih soban, saj ste zunaj in znotraj polni umazanije, koliko bolj bo to veljalo za Moje sveto mesto! Dobro premislite o tem vi, ki ste zaprašeni od sveta, in kdo je tisti, ki govori take stvari, amen; kajti Jaz, Začetek in večni Omega, to sem. Amen. Amen. Amen. [Jn 4,10](#); [Jn 1,8](#)

(1) Tako je treba ravnati, naj se pogubi volovski rog, največja slava in čast našega Gospoda Jezusa Kristusa pa naj objame Zemljo in vse nebeško kraljestvo!

(2) 1 stotnik (100 funtov) = 56 kg

1 funt (32 lotov) = 560 g

1 lot (4 kvintale) = 17,5 g

1 kvintal (60 granov) = 4,4 g

1 gran = 73 mg

Natančne vrednosti izhajajo iz razmerja: 1 kvintal = 4,375467 g

[Jakob Lorber](#)

[Nebeški darovi](#)